

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 105/2019
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Илић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6887/2018 од 26.09.2018. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6887/2018 од 26.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18123/2014 од 16.05.2018. године, одбијен је основни тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се поништи завештање покојног ЂЂ од 16.06.2011. године, проглашено у оставинском поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету О. ../11 од 07.10.2011. године. Одбијен је као неоснован и евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је исто завештање ништаво у делу, како се у изреци наводи. Обавезани су тужиоци да солидарно накнаде трошкове парничног поступка туженима у износу од 130.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6887/2018 од 26.09.2018. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно

размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужиоци нису доказали да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничноправној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Због свега наведеног, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења поднетој суду 09.04.2012. године означена је вредност предмета спора у износу од 100.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић